

poculum impleant. Hunc morem libavit diu-
 nus Parthenias in Georgicis, Non ego te menfis
 & diis accepta secundis Transferim Rhodia, & tu-
 midis Bumaste racemis. sanè innuens secundas
 menfas & ὀπρρόφρησι ἀγαθοῦ δαίμονος (quid enim
 aliud est Dīs secundis) sed ista iampridem in no-
 stris ad Irenam Glossēmatīs non satis pensifolate
 enucleauimus, imò duce Græco Glossographo,
 errauimus (veniam peto pudente) quum existi-
 mauimus apud illum Scholiastam legendum non
 δεῖπνήσαντες sed δεῖπνήσαντες. Hoc enim fiebat in
 sine conuiuij. Est dictum vulgariū in ore gen-
 tis nostræ Post actionē gratiarum bibisse deum.
 Hoc ad seruatorē Dominum Iesum refertur qui
 post Cœnam, poculum impleuit verè ἀγαθῶ δαί-
 μονος & bibi iussit. Cæterum non videntur Plato-
 nis in Symposio interpretes locum qui illic est in-
 tellexisse, ἀγαθὴ τύχη Φῆδρος καταρχέτω, cum ver-
 terunt, bonis auibus Phædrus exordiat. Nam

A potius dixissem Bonæ fortunę princeps libet Phæ-
 drus. Xenophon verò in symposio hoc vicit liba-
 re, cum ait ὡς δὲ ἀφῆρέθησαν αἱ τράπεζαι, καὶ παρῆσαν
 καὶ ἐπαμύναν. [Εκ δευτέρου] Pro ἐκ τοῦ δευτέρου,
 & hoc ad Cleonem dirigit. Sequentia vero ἀτάρ-
 φανεῖ &c. etsi obscura & intricata videtur, sic ex-
 plicanda puto. At vide inquit, si Cleonille hoc
 permittat, vt aliter ores quàm iuuenis ille filius
 tuus, & melius magisque serid causam dicas. Est
 autem hic παρρησιεύειν, προτρέπειν, δεγείρειν,
 ὀππρέπειν.

B Σχόλια. Ενεγκότω μοι] ὁ παῖς τὸ τῶ φαν, ὡς ἐν
 τῇ κίσει γραμματείου τινὸς ὄντος, ὅπου τὰ κεφάλαια
 ἔσθ' ἑκάστου πατρὸς λεγομένων ἐνεγκότω. Ἰνα οὖν λα-
 βῶν χάριτι, ἀναγράψωμι τῶν λεγομένων κεφάλαια.
 Μὴ καὶ τὸν νεανίαν.] τινὲς τὸ τοῦ πατρὸς τὰ ἀνω, ἵσως φα-
 νήση μὴ καὶ τὸνδε λέγειν, ἀλλὰ δὴ κλονότι παρεγμάτι-
 κώτερον αὐτῆ καὶ βέλτιον. Μνημόσυνα.] εἰς τὴ μνημο-
 νεύσαι ἀπογράφωμαι.

C STROPHA COL. 8.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η κώλων ή.

Xo. ΟΥκέπ' ἄρεσ' ἐστὶν ὄχλῳ
 Χρήσιμῳ ἔσ' οὐδὲ ἀνερῆ.
 Σκωπόμενοι γὰρ αὐτῶν,
 Τῶσιν ὁδοῖς ἀπάσασιν,
 Θαλλοφόροι καλοῖμεθ' αὐ-
 τωμοσιῶν κελύφῃ.
 Ἀλλ' ὃ πῶς τῆς πάσης, μέλλων βασιλείας ἀν-
 πλογήσῃ
 Τῆς ἡμετέρας. νυνὶ παρρῶν, πᾶσαν γλώτῃαν
 βασάνιζέ.

CH. **T** V rba senum iam vilis est
 Nullus eorum vsus erit,
 Ludibriūmque erimus
 Omnibus in locis, &
 Frondiferi vocabimur,
 D **C**ausidicum & putamen.
 Sed nostra agedum qui regna paras & opes de-
 fendere verbis
 Aduersum inimicos, incipe nunc vires expe-
 dere lingua.

Σχόλια. Οὐδὲ ἀνερῆ] οὐδὲ βραχύ, οὐδὲ τὸ τυχόν.
 B I S E T V S. Τὸ πλῆρες χρόνον ἀνερῆ, θρόνος ἢ
 ἀνερῆς λέγεται ὁ δὲ πλὴν βραχὺ τῆς κείρεται, & δια-
 ρεῖται εἰς ἄλλα μέρη οὐ διωάμενος, καὶ ἀπὸ τούτου ὁ
 ἐλάχιςτος.

ἀνοτωμόκει αὐτὸν ἔξ' τὸν λησιῶν, καὶ οὗτοι μάρτυρες
 ἐκαλοῦντο. Κελύφῃ.] καλύμματα δικῶν ἢ τῶν ἐκκλησι-
 ῶν κελύφῃ ἢ τῶν ὄντων καλύμματα. ὡσεὶ ἐλεῖν ἀπο-
 βλήματα δικῶν. Ἀλλ' ὅ.] χορὸς παρρησιῶν τὸν φι-
 λοκλέωνα ταῦτά φησι.

Σχόλια. Θαλλοφόροι] ἐν τοῖς ἑπομνήμασιν οὕτω
 γέγραπται. Θαλλοφόροι ἀντὶ τῆς ἐργασίας. Θαλλόντ' ἐρέ-
 φοισι φορῶνται. οἱ γὰρ γέροντες τῶν παλαιῶν ἀνερῶν οἰκονο-
 μοῦσιν. εὐχερῆς δὲ εἰσι πᾶσι ὡν μισθὸν ἔχον εἰσέναι (ἀφῆς
 ἀποχρῆσθοντες. Θαλλοφόρους γὰρ ἔφη, βουλόμενος τῆς
 γέροντας δηλώσει. ἔπειδ' ἦ ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέ-
 ροντες, θαλλοῦς ἔχοντες ἐπόμπειον. ἄς οὐκ εἰς οὐδὲν
 ὄντων γρησιῶν αὐτῶν ἔξω τῶν θαλλοφορέων, οὕτως αὐ-
 τοὺς ἐπέπικωψεν. ὁ μὲν τοῖς Δικαίμαχος ἐν τῶ Παναθηναϊ-
 κῶ, ἐκ οἷο δ' ἀξίον ποτὲ καὶ τῶν γράφων ἐν τοῖς Παναθη-
 ναίοις ὑπέειπε θαλλοφορέων. τοῦτε δὲ ἔθεος Ξενοφῶν
 μὲν ἐν τῶ συμποσίῳ, Φιλοχόρος δὲ ἐν τῇ δευτέρῳ. ὅς, γὰρ
 καὶ τὸν κατὰ ἰδίαν τὸ ἔθος, Εὐεχθόνιον σκίσησι, μνημο-
 νεύει τῶ ἔθεος Κρατίνος μὲν ἐν Δηλιάσι. Φερεκράτης δὲ
 ἐν Ἐπιλήμοσιν.

CHRIST. Μνημόσυνα γράφομαι ἐγώ] Vt me-
 moriæ hæreant, inquit, ea describam. Hic versus
 cum sit Iambicus legēdum affitmo γράφομαι γὰρ.
 Θαλλοφόροι] Senes qui in Quinquatribus vel Pa-
 nathenæis oleæ termitem ferebant pro pompa
 nullique præterea rei vtilēs aut commodi erant,
 θαλλοφόροι dicebantur. Eius moris meminerunt
 ex antiquis Cratinus in Deliasin, & Pherocrates
 Epilemosin, & Philochorus lib. 2. (τῆς ἀτθίδος puta)
 vt ait Glossographus. Eorum opera si exstaret
 maiorem lucem aspiceremus in vetustis ritibus &
 sacris. Xenophon certè in Symposio pulcros senes
 θαλλοφόρους memorat qui Mineræ in pompa Pa-
 nathenæorum seruirent. Sed & traditur (auctore
 Dicæarcho in Panathenæico) mulieres vetulas in
 ea pompa adhibitas raium oliuę gestantes, quod
 meritò miratur scholiastes Græcus, neque enim
 hoc alibi traditum existimo. Hefychius bonus &
 antiquus Glossematarius in hac voce videtur cor-
 rigendus, cum ait hos senes tantum vtibiles πρὸς
 τὸ θάλλειν, legendum enim πρὸς τὸ θαλλοφορέειν.
 Neque verò spernendum quod notat idem Scho-
 liastes scriptum in Commentariis (sic ἑπομνήματα
 vocabimur) huius (vt opinor) Comici ad hunc
 locum, nempe θαλλοφόρους dici τοὺς ἐργάτας, ad-

B I S E T V S. Πιεὲ δὲ τῶν θαλλοφόρων Εὐσάθιος
 ταῦτά λέγει εἰς τὸ Ρ τῆς Οδυσσεύς, ὁ ἀτθίδος δὲ θαλλο-
 λὸς ἐξ ἀρετος ἴω, ἀφ' οὗ σέφανος Αθλιῶσι τῆς νικητῆς
 ἴω. ἐκ τῆς θαλλῆ, καὶ θαλλοφόρος παροιμιαικῶς ὁ μη-
 δὲν γρησιῶμος, ἀλλ' ἢ βοσκήμασι θαλλόν παρρησιῶν λέγειν.
 ὁ αὐτὸς ἀλλὰ λέγει τοὺς γρησιῶν Αθλιῶσιν ἐν
 τῆς ἑορτῆς, & πομπῆς θαλλοφορέων εἰσθότας.
 Σχόλια. Αὐτωμοσιῶν.] τῶν δεικῶν. ἀνοτωμόσαι δὲ
 ἐκαλοῦντο, ὅταν ὀργκαλοῦ μῆκος πᾶσι κλοπῆς ἐν τῶ δι-
 κασησίῳ, ὁ μωμῶκει πρὸ δίκης, καὶ ὁ ἐνάγων δὲ αὐτὸν

F G